

Bet. og indst. vedr. forretningsordenen for folketinget.

sp. 4692-4696). Som *bilag 3* optrykkes et notat fra folketingssekretæren om tavshedspligt med hensyn til udvalgenes forhandlinger m. v. Udvalget har imidlertid ikke fundet det påkrævet at indsætte regler herom i forretningsordenen.

Af et *mindretal* (det konservative folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) er stillet ændringsforslag nr. 36 om indførelse af *offentlige høringer*, og af et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) er stillet ændringsforslag nr. 45 om samme spørgsmål.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, det konservative folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer) kan om dette spørgsmål henholde sig til bemærkningerne i forretningsordensudvalgets betænkning af 16. maj 1973 (Folketingstidende 1972-73, tillæg B, sp. 1969 ff.), hvorefter »der ikke er tilslutning til at indføre høringer som et almindeligt led i folktingsudvalgenes arbejde.« Flertallet mener, at udvalgene kan få alle relevante oplysninger ved de nuværende arbejdsmetoder.

Udvalget har overvejet en rationalisering af reglerne om *motiveret dagsorden*. Den i de senere år stærkt forøgede brug af adgangen til at fremsætte forslag om motiveret dagsorden søgtes ved en af de den 28. maj 1976 vedtagne ændringer af forretningsordenen begrænset, idet adgangen til at fremsætte dagsordensforslag ophævedes fra oktober 1977 ved lovforslags og (de fleste) beslutningsforslags første behandling. Et *flertal* (socialdemokratiets, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) foreslår nu en ændret formulering af forretningsordenens § 24 (ændringsforslag nr. 95, jfr. nr. 55 og 71), hvorefter adgangen til at fremsætte dagsordensforslag begrænses til forespørgsels- og åbningsdebatter, samtidig med at reglerne ændres, jfr. bemærkningerne samt et som *bilag 2* optrykt notat af folketingssekretæren om motiverede dagsordener.

I anledning af det jævnlige opdukkede forslag om at overføre *justitsministeriets lovafdeling til folketinget* har udvalget indhentet den 56 Udvalgenes betænkninger m. m.

som *bilag 1* optrykte kommentar fra justitsministeren.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) har stillet en række ændringsforslag til forslaget til folketingsbeslutning og ønsker herom at udtale følgende:

Manglende modernisering af arbejdsgangen i folketinget er en af de mere betydende årsager til, at landet i den sidste halve menneskealder er blevet styret så dårligt og med så ringe kontakt til den stedfundne rivende samfundsudvikling. De væsentligste brøstfældigheder kan alene rettes ved ændret lovgivning – i et vist omfang kræves endog grundlovsrevision (for eksempel for at få folketings sammensætning ændret fra 179 partigængere til 40 individualister).

Imidlertid kan nævneværdige fremskridt også ske ved forbedringer af forretningsordenen. Her gælder især følgende hovedsynspunkter:

a. Folketingsarbejdet foregår i alt for høj grad i en lukket selvtilfredshedens verden med enorm vægt lagt på overleverede snurrepiberier. Den næsegruse respekt for, hvad man plejer at gøre, må væk, og bedre kontakt til samfundet uden for Christiansborgs tykke mure er særdeles påkrævet.

Herpå sigter forslagene om, at folketingsudvalgmøderne bliver offentlige, og at hvem som helst – efter eget ønske (deputationer) eller indkaldelse (høring) – kan komme til at diskutere med udvalgsmedlemmerne i offentlige udvalgmøder. Det er en erfaring, at den saglige kvalitet i folketingsarbejdet svinder ind, når offentlighedens ubarmhjertige søgelys ikke mere hviler på folketingsmedlemmerne, men disse trækker sig tilbage bag lukkede udvalgsdøre. Den inspiration og retledning, som omverdenen vil kunne give et udvalgsarbejde, er der ingen muligheder for, når arbejdet foregår uge efter uge, uden at offentligheden i tide kan få besked om, hvad der er i anmarch, og derfor ikke kan fremføre saglige argumenter til afbødning af, at der begås væsentlige fejl, eller i hvert tilfælde til justering af den udstukne kurs.

For at hindre, at Christiansborgarbejdet stivner i manglende kontakt med livsudviklingen, vil det også være et uvurderligt gode, at stedfortræderordningen benyttes i langt videre omfang end nu. Når mennesker, der har deres løbende hovedbeskæftigelse uden